

τέλειος μὲν οὖν οὐκ ἔσται συλλογισμὸς οὐδαμῶς ἐν τούτῳ τῷ σχή- 27^a
 ματι, δυνατὸς δ' ἔσται καὶ καθόλου καὶ μὴ καθόλου τῶν ὄρων
 ὄντων. καθόλου μὲν οὖν ὄντων ἔσται συλλογισμὸς ὅταν τὸ μέ-
 σον τῷ μὲν παντὶ τῷ δὲ μηδενὶ ὑπάρχη, ἂν πρὸς ὅποτερωοῦν
 ἢ τὸ στερητικόν· ἄλλως δ' οὐδαμῶς. κατηγορείσθω γὰρ τὸ Μ 5
 τοῦ μὲν Ν μηδενός, τοῦ δὲ Ε παντός. ἐπεὶ οὖν ἀντιστρέφει τὸ
 στερητικόν, οὐδενὶ τῷ Μ ὑπάρξει τὸ Ν· τὸ δέ γε Μ παντὶ τῷ
 Ε ὑπέκειτο· ὥστε τὸ Ν οὐδενὶ τῷ Ε· τοῦτο γὰρ δέδεικται πρό-
 τερον. πάλιν εἰ τὸ Μ τῷ μὲν Ν παντὶ τῷ δὲ Ε μηδενί,
 οὐδὲ τὸ Ε τῷ Ν οὐδενὶ ὑπάρξει (εἰ γὰρ τὸ Μ οὐδενὶ τῷ Ε, οὐδὲ 10
 τὸ Ε οὐδενὶ τῷ Μ· τὸ δέ γε Μ παντὶ τῷ Ν ὑπῆρχεν· τὸ ἄρα
 Ε οὐδενὶ τῷ Ν ὑπάρξει· γεγένηται γὰρ πάλιν τὸ πρῶτον
 σχῆμα)· ἐπεὶ δὲ ἀντιστρέφει τὸ στερητικόν, οὐδὲ τὸ Ν οὐδενὶ τῷ
 Ε ὑπάρξει, ὥστ' ἔσται ὁ αὐτὸς συλλογισμὸς. ἔστι δὲ δεικνύναι
 ταῦτα καὶ εἰς τὸ ἀδύνατον ἄγοντας. ὅτι μὲν οὖν γίνεται συλ- 15
 λογισμὸς οὕτως ἐχόντων τῶν ὄρων, φανερόν, ἀλλ' οὐ τέλειος· οὐ
 γὰρ μόνον ἐκ τῶν ἐξ ἀρχῆς ἀλλὰ καὶ ἐξ ἄλλων ἐπιτελεῖται τὸ
 ἀναγκαῖον. εἰ δὲ τὸ Μ παντὸς τοῦ Ν καὶ τοῦ Ε κατηγορηται,
 οὐκ ἔσται συλλογισμὸς. ὅροι τοῦ ὑπάρχειν οὐσία-ζῶον-ἄνθρωπος,
 τοῦ μὴ ὑπάρχειν οὐσία-ζῶον-ἀριθμὸς· μέσον οὐσία. οὐδ' ὅταν 20
 μήτε τοῦ Ν μήτε τοῦ Ε μηδενὸς κατηγορηται τὸ Μ. ὅροι τοῦ
 ὑπάρχειν γραμμή-ζῶον-ἄνθρωπος, τοῦ μὴ ὑπάρχειν γραμμή-
 ζῶον-λίθος. φανερόν οὖν ὅτι ἂν ἢ συλλογισμὸς καθόλου τῶν
 ὄρων ὄντων, ἀνάγκη τοὺς ὅρους ἔχειν ὡς ἐν ἀρχῇ εἶπομεν·
 ἄλλως γὰρ ἐχόντων οὐ γίνεται τὸ ἀναγκαῖον.

Ἐὰν δὲ πρὸς τὸν ἕτερον ἢ καθόλου τὸ μέσον, ὅταν μὲν 25
 πρὸς τὸν μείζω γένηται καθόλου ἢ κατηγορικῶς ἢ στερητικῶς,
 πρὸς δὲ τὸν ἐλάττω κατὰ μέρος καὶ ἀντικειμένως τῷ καθόλου
 (λέγω δὲ τὸ ἀντικειμένως, εἰ μὲν τὸ καθόλου στερητικόν, τὸ
 ἐν μέρει καταφατικόν· εἰ δὲ κατηγορικόν τὸ καθόλου, τὸ ἐν 30
 μέρει στερητικόν), ἀνάγκη γίνεσθαι συλλογισμὸν στερητικόν
 κατὰ μέρος. εἰ γὰρ τὸ Μ τῷ μὲν Ν μηδενὶ τῷ δὲ Ε τινὶ
 ὑπάρχει, ἀνάγκη τὸ Ν τινὶ τῷ Ε μὴ ὑπάρχειν. ἐπεὶ γὰρ
 ἀντιστρέφει τὸ στερητικόν, οὐδενὶ τῷ Μ ὑπάρξει τὸ Ν· τὸ δέ γε Μ